

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 231/21
Luxemburg, 21 decembrie 2021

Hotărârea în cauza C-251/20,
Gtfflix Tv

Difuzarea unor informații pretins denigratoare pe internet: repararea prejudiciului care rezultă din aceasta pe teritoriul unui stat membru poate fi solicitată la instanțele din acest stat membru

Această competență este supusă doar condiției ca conținutul prejudiciabil să fie accesibil sau să fi fost accesibil pe respectivul teritoriu

Gtfflix Tv (denumită în continuare „reclamanta”) este o societate cu sediul în Republica Cehă care produce și difuzează conținut audiovizual pentru adulți. DR, domiciliat în Ungaria, este un alt profesionist din acest domeniu.

Reclamanta, care îi reproșează lui DR faptul că a difuzat afirmații denigratoare față de aceasta pe mai multe site-uri internet, l-a chemat în judecată în fața instanțelor franceze, solicitând, pe de o parte, eliminarea acestor afirmații și rectificarea informațiilor publicate și, pe de altă parte, repararea prejudiciului suferit ca urmare a respectivelor afirmații. Atât în primă instanță, cât și în apel aceste instanțe s-au declarat incompetente pentru a soluționa cererile respective.

În fața Cour de cassation (Curtea de Casație, Franța), reclamanta a solicitat anularea hotărârii pronunțate de cour d'appel (Curtea de Apel, Franța), care ar fi încălcat norma de competență specială prevăzută la articolul 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012¹ în favoarea instanțelor de la „locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă”, statuând că nu este suficient, pentru a stabili competența instanței sesizate, ca afirmațiile considerate denigratoare care au fost publicate pe internet să fie accesibile în raza de competență teritorială a instanței respective, ci că trebuie de asemenea ca acestea să fie susceptibile să cauzeze un prejudiciu în interiorul acesteia.

Instanța de trimitere, apreciind printre altele că centrul de interese al reclamantei era stabilit în Republica Cehă și constatând că DR este domiciliat în Ungaria, a statuat că instanțele franceze nu sunt competente să soluționeze cererea având ca obiect eliminarea afirmațiilor pretins denigratoare și rectificarea informațiilor publicate. Aceasta a decis totuși să adreseze Curții o întrebare cu privire la aspectul dacă instanțele franceze sunt competente să judece cererea de despăgubire în legătură cu prejudiciul care ar fi fost cauzat reclamantei pe teritoriul de care aparțin instanțele menționate, chiar dacă acestea nu sunt competente să judece cererea de rectificare și de eliminare.

În hotărârea pronunțată, Curtea, reunită în Mare Cameră, aduce **precizări** cu privire la determinarea **instanțelor competente pentru a soluționa acțiunea în despăgubire pentru materializarea prejudiciului pe internet.**

Aprecierea Curții

¹ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1). Mai precis, în temeiul articolului 7 punctul 2 din acest regulament: „O persoană care are domiciliul pe teritoriul unui stat membru poate fi acționată în justiție într-un alt stat membru [...] în materie delictuală și cvasidelictuală, în fața instanțelor de la locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă [...]”.

Curtea statuează că o persoană care, apreciind că s-a adus atingere drepturilor sale prin difuzarea unor afirmații denigratoare pe internet în ceea ce o privește, acționează simultan, pe de o parte, pentru rectificarea informațiilor și pentru eliminarea conținuturilor publicate online care o privesc și, pe de altă parte, pentru repararea prejudiciului care ar fi rezultat din această publicare online **poate solicita instanțelor din fiecare stat membru pe al cărui teritoriu aceste afirmații sunt sau erau accesibile repararea prejudiciului** care i-ar fi fost cauzat în statul membru al instanței sesizate, deși aceste instanțe **nu sunt competente** să judece cererea de **rectificare și eliminare**.

Pentru a ajunge la această concluzie, Curtea amintește că, potrivit jurisprudenței sale, norma de competență specială prevăzută la articolul 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012 în favoarea instanțelor de la „locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă” vizează atât **locul unde sa produs evenimentul cauzator al prejudiciului**, cât și locul **materializării prejudiciului**, întrucât fiecare dintre aceste două locuri este susceptibil, în funcție de împrejurări, să furnizeze **indicii deosebit de utile** în ceea ce privește **probele și organizarea procesului**.

În ceea ce privește afirmațiile privind atingerea adusă drepturilor referitoare la personalitate prin intermediul unor conținuturi publicate pe un site internet, Curtea amintește de asemenea că persoana care se consideră prejudiciată poate să sesizeze cu o acțiune în răspundere, pentru repararea întregului prejudiciu cauzat, fie **instanțele de la locul de stabilire a emitentului acestor conținuturi pe baza locului unde s-a produs evenimentul cauzator al prejudiciului**, fie **instanțele din statul membru în care se află centrul intereselor sale pe baza materializării prejudiciului**. De asemenea, în locul unei acțiuni în răspundere pentru repararea întregului prejudiciu cauzat, această persoană poate să formuleze acțiune la instanțele din fiecare stat membru pe teritoriul căruia un conținut publicat online este sau a fost accesibil. Acestea sunt însă **competente să se pronunțe numai asupra prejudiciului cauzat pe teritoriul statului membru al instanței sesizate**.

În consecință, în conformitate cu articolul 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012, așa cum a fost interpretat de jurisprudența anterioară, o persoană care se consideră lezată de publicarea de informații pe un site internet va putea sesiza, în vederea rectificării acestor informații și a eliminării conținuturilor publicate online, instanțele competente pentru a soluționa integralitatea unei cereri de repararea a prejudiciului, și anume fie instanța de la locul de stabilire a emitentului acestor conținuturi, pe baza locului unde s-a produs evenimentul cauzator al prejudiciului, fie cea în a cărei rază teritorială se află centrul intereselor acestei persoane, pe baza locului materializării prejudiciului.

În această privință, Curtea precizează că o cerere de rectificare și a informațiilor și de eliminare a conținuturilor publicate online nu poate fi introdusă la o altă instanță decât cea care este competentă să soluționeze integralitatea unei cereri de reparare a prejudiciului, pentru motivul că o asemenea cerere de rectificare și de eliminare este **unitară și indivizibilă**.

În schimb, o cerere care are legătură cu **repararea prejudiciului** poate avea ca obiect fie o despăgubire integrală, fie o despăgubire parțială. Astfel, nu s-ar justifica excluderea, pentru același motiv, a posibilității reclamantului de a formula cererea de despăgubire parțială în fața oricărei alte instanțe în a cărei rază teritorială apreciază că a suferit un prejudiciu.

Pe de altă parte, buna administrare a justiției nu impune nici excluderea unei astfel de posibilități, având în vedere că o instanță competentă să se pronunțe numai cu privire la prejudiciul suferit în statul membru de care aparține este **pe deplin aptă să aprecieze**, în cadrul unei proceduri desfășurate în acest stat membru și având în vedere probele obținute în acesta, **producerea și întinderea prejudiciului invocat**.

În sfârșit, atribuirea către instanțele în cauză a competenței de a soluționa numai prejudiciul cauzat pe teritoriul statului membru de care aparțin este supusă **doar condiției ca respectivul conținut prejudiciabil să fie accesibil sau să fi fost accesibil pe acest teritoriu**, întrucât articolul 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012 nu impune nicio altă condiție în această privință. Adăugarea unor condiții suplimentare ar putea duce, în practică, la excluderea posibilității

persoanei în cauză de a introduce o cerere de despăgubire parțială la instanțele în a căror rază de competență teritorială această persoană consideră că a suferit un prejudiciu.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106